

سوزنی که روی سکو فرود آمد

از شاگردی خیاطی تا سکوی افتخار

هوا هنوز تاریک بود. محمود در مغازه را باز کرد و به عادت هر روز، مغازه خیاطی را تمیز کرد. مدتی بود که پیش محمد آقا کار می‌کرد و بابت هر روز کار ۱۲ ریال مزد می‌گرفت.

اسکناس نو

محمود پارچه‌ها را مرتب کرد. می‌خواست زیر میز را جارو کند که روی زمین یک اسکناس نو دید. معلوم نبود مال چه کسی است. محمود اسکناس را برداشت. به اندازهٔ مزد چند روزش بود. می‌توانست آن را برای خودش بردارد. کسی هم که آن را ندیده بود! اما به یاد مادر و شش خواهر و برادرش افتاد. مادرش همیشه از او می‌خواست که روی پای خودش بایستد و نان حلال به خانه ببرد. به همین خاطر تردید نکرد. وقتی صدای پای صاحب مغازه را شنید، به استقبالش رفت و گفت: «محمد آقا، این اسکناس را پیدا کردم. نمی‌دانم مال شماست یا یکی از مشتری‌ها.»

شاگرد خوب مغازه

محمد آقا اسکناس را گرفت و در جیبش گذاشت. لبخند زد و گفت: «پسرم یادت هست که قبلاً هم اسکناس پیدا کرده بودی و من گفتم مال یکی از مشتری‌هاست؟ آن اسکناس و این اسکناس را من در مغازه گذاشته بودم. می‌خواستم ببینم شاگردم چقدر قابل اعتماد است. خدا را شکر که تو پسر سالم و حلال‌خوری هستی. دیگر با خیال راحت می‌توانم کارهای بیشتری را به تو بسپارم. سعی کن همیشه این‌طور زندگی کنی.»

تصمیم سرنوشت‌ساز

محمود ملاقاتی بعد از آن هم روش زندگی‌اش را تغییر نداد و سعی کرد از مشکلات نترسد. با تمام وجود تلاش کند و برای رسیدن به موفقیت، به دنبال راه میان‌بُر و غیراخلاقی نباشد. یک بار در روزنامه‌های آبان ۱۳۲۶ متوجه شد که تیم کشتی ترکیه به ایران آمده و هشت کشتی‌گیر این کشور با هشت کشتی‌گیر ایرانی مسابقه داده‌اند و همهٔ آن‌ها ورزشکاران ایرانی را شکست داده‌اند. به غرور محمود برخورد. او از کودکی شنا، فوتبال، دو میدانی و والیبال را انجام می‌داد، اما حالا تصمیم گرفته بود کشتی‌گیر شود. می‌خواست نمایندهٔ ایران باشد و برای کشورش پیروزی به ارمغان بیاورد.

تمرین با حسین فرره

در ۱۸ سالگی او برای تمرین راهی «باشگاه کشتی پولاد» شد. مربی باشگاه، عبدالحسین

فیلی، هیکل ریزه‌میزه محمود را که دید، گفت: «با حسین فریره تمرین کن!» حسین کشتی‌گیر قدبلندی بود که در مسابقه مثل فریره دور خودش می‌چرخید و پای حریف را می‌گرفت تا فنونش را روی او اجرا کند. به همین خاطر بیشتر کشتی‌گیران سعی می‌کردند از جلوی او فرار کنند. اما محمود که می‌خواست فنون را بهتر یاد بگیرد، سعی می‌کرد پایش را جلو بیاورد تا ببیند حسین چطور به پای او می‌رسد و بعد چه می‌کند.

قهرمان ایران

چیزی نگذشت که محمود راه مقابله با فنون حسین را پیدا کرد. یک شب حسین هر کاری کرد، نتوانست پای محمود را بگیرد. مربی تعجب کرد و گفت: «پسر، تو چند وقت است تمرین می‌کنی؟»

محمود گفت: «دو سه جلسه، آقا!»

مربی گفت: «خیلی سریع پیشرفت کردی. اگر بتوانی هر شب برای تمرین بیایی، مطمئن باش یک چیزی می‌شوی!» محمود از خوش حالی در پوستش نمی‌گنجید. تا چند ماه بعد، برای خودش یک چرخ خیاطی خرید تا در خانه هم کار بیشتری انجام دهد و شب‌ها راهی باشگاه می‌شد و فنون جدید یاد می‌گرفت. تنها شش ماه از ورودش به باشگاه می‌گذشت که قهرمان ایران شد؛ هم در کشتی آزاد و هم در کشتی فرنگی.^۱

دو هزار تومان برای باخت

با اینکه وضع مالی محمود و خانواده‌اش خوب نبود، اما او حاضر نبود پول را به هر قیمتی به دست آورد. در مسابقه‌های انتخابی تیم ملی، قبل از مسابقه‌های جهانی سوئد، یکی از حریف‌هایش نزد محمود آمد و گفت: «دو هزار تومان می‌دهم تا از من ببازی.»

محمود هم بلافاصله جواب داد: «هیچ وقت این کار را نمی‌کنم. مطمئن باش کشتی را می‌برم!»

این خبر به گوش رئیس فدراسیون کشتی رسید. آن‌ها به محمود تبریک گفتند که شرافت خود را فروخته است و مقداری پول به او دادند تا مشکلات زندگی‌اش را برطرف کند. محمود هم آماده مسابقات جهانی شد. او در مسابقات جهانی ۱۹۵۰ سوئد در کشتی فرنگی شرکت کرد و عنوان پنجم جهان را از آن خود کرد.

اولین مدال‌های ایران

یک سال بعد، محمود در کشتی آزاد نماینده ایران در مسابقه‌های جهانی «هلسینکی» (فنلاند) بود. تا آن روز هیچ کشتی‌گیر ایرانی در مسابقه‌های المپیک و جهانی صاحب

مدال نشده بود و خیلی‌ها فکر می‌کردند که ایرانی‌ها حریف خارجی‌ها نمی‌شوند. اما محمود همه حریفان خود را شکست داد و تنها با یک باخت در فینال برنده مدال نقره وزن ۵۲ کیلو شد. مدال محمود

اولین مدال تاریخ کشتی ایران بود. یک سال بعد، او در المپیک ۱۹۵۲

هلسینکی هم برنز گرفت و اولین مدال آور کشتی ایران در المپیک نیز لقب گرفت. او به خوبی نشان داد، ایرانی‌ها در خیلی از موارد، قوی‌تر از حریفان خارجی هستند.

پی‌نوشت

۱. در کشتی آزاد، ورزشکاران می‌توانند از همه قسمت‌های بدن حریف برای اجرای فن استفاده کنند، اما در کشتی فرنگی تنها اجازه دارند که بالاتنه حریف را بگیرند و فنون خود را اجرا کنند. در کشتی فرنگی دست زدن به پای حریف ممنوع است.